

BILANG, JOHAN JACOB VON

**Underdånigt äreminne öfver högstsalige
konung Gustaf den III. Författad in promptu
vid tidningen om konungens oförmodade
död. Af J.J.v.B. Stockholm, tryckt hos Johan
Christ. Holmberg, 1792.**

Stockholm
1792

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken. EOD erbjuder åtkomst till digitaliserade dokument enbart för personlig, icke-kommersiell användning. För annan användning vänligen kontakta biblioteket.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.
Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu>

BILANG. J. J. von

Vite. h.
Pers. Kgl
(1792)
Luit. III
1700-1829

UNDERDÅNIGT

ÅREMINNE

ÖFVER

Högstsalige Konung

GUSTAF DEN III.

FÖRFATTAD IN PROMTÖ

VID TIDNINGEN

OM KONUNGENS OFÖRMODADE DÖD.

AF

J. J. v. Bilang

STOCKHOLM,

Tryckt hos Johan Christ. Holmberg, 1792.

— — — — Prima est hæc ultio, quod se
Judice, nemo nocens absolvitur, improba quamvis
Gratia fallacis prætoris vicerit urnam.

Juvenal. Sat. XIII.

Hvilket försvånskadt i kärthet betyder:

— — at det första straff, hvarmed en Misfgärningsman hmdsökes,
är at icke kunna döma sig sjelf oskyldig, dnrkönt ock Domaren skulle
låta öfvertala sig, och visa honom nåd.

STOCKHOLM.

Tryckt hos Johan Christ. Almqvist, 1797.

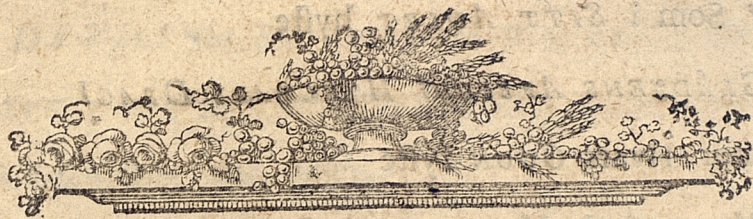
Til Läsaren!

Såsom en skyldig ursäkt för de oftådade rader, och den simplicité i Tankar, som jag härmedelst vågar framställa i et så utom ordentligen *Stort* och *Interessant* ämne, som det närvarande, får jag härvid göra den af hvar och en känslfull Menniskjas egen ärfarenhet tillräckeligen bestyrkta *Reflexion*, at man alltid skrifer samst, när man känner som starkast, eller när hjertat är som måst uprördt, antingen af någon *häftig Sorg*, eller någon ovanlig *Glädje*. Hvad ville man icke! — Och hvad borde man icke alt kunna yttra för *Höga* och *Sublima* Tankar, vid et så *Rörande* tillfälle, som öfver Den Store och Odödliga Konungen GUSTAF den 3:djes olyckeliga Lefnads-slut? Jag är likväl öfvertygad derom, at förenämde svårighet skallmöta äfven dem af våra Lyckeligaste Skaldar, som nu i första Bestörtningen ärna sig at författa något Ode eller Poëme öfver *Saknaden* af Denna Verldsbeundrade *Monarch*; at de antingen skola kunna säga als intet om denna Deras, och alla Vetenskapers Högsta Beskyddare och Vålgörare, hvilket allaredan deras långvariga och djupa tyftnad til en stor del bestyrker; eller ock det samsta de någonsin sagt. Imedlertid, när den lyckan, som i närvarande fall inträffar, at hvar Läsare sjelf är intagen af aldeles samma öma känslor som Skalden, så är dock hvart enda ord rörande och välkommit, som angår ämnet, och allenast någorlunda lifligen uttrycker den *Gränslösa Sorg*, den innerliga *Saknad*, och det öma deltagande, som man til sit egit hjertas lättnad deruti söker; och man har i sådant fall mindre afseende på det *regelbundna*, än på det *känslofulla*.

Med denna öfvertygelse, och i brist eller väntan på något fullkomligt, samt mera värdigt Åreminne öfver vår *Stora* och aldrig nog *saknade* Konung, har jag på några Vänners anmodan låtit öfvertala mig at på trycket utgifva följande lilla *Poëme*, helt oförändrad, sådan som den i första bestörtningen vid Tidningen om Konungens oförmödade

åde Död blef författad och tolkad i et liter, men Högstfälige Hans Kongl. Maj:t af hjertat tilgifvit Sällskap, som alltså utan minsta prention, af något *Sinrikt* eller *Mästerligt*, endast har sitt hela värde af den *innerliga* och *undersäteliga Tilgifvenhet*, som under all denna simplicité framlyser, och hvarmed *Författaren*, så väl som hela *Sällskapet*, flere gånger badande i tårar, uprepade detta hjertats okonstlade språk, och desse *Sanningens! Saknadens* och *Årkånsamhetens renaste Offer!!!*

GUSTAF död! och *ALLA* gråta!

Hvad *BESTÖRTNING!* ach! hvad *QVAL!*

Ach! hvad *SAKNAD!* *KINDER VÅTA,*

Hvilka *TÅRAR* utan tal!

Vittna til Den *HJELTENS ÅRA,*

Som en *MORDISK* hand *FÖRÖDT!*

Verlden nu, men sent får lära,

At den *STÖRSTA MEN'SKIA* dödt.

HAN

HAN! Som i SITT ANLET lyfte

GLÄDSENS AFBILD! HJELTARS DRAG!

Och utur Hvars ÖGON lyfte

MILDHET! MAJESTET! BEHAG!

I Hvars SJÄL en GUDLIK STYRKA

Uti VISHET! DRIFT! och MOD!

Hela EUROPA Dyrka

HAN som SÄLLSAMT ÖM och GOD.

Kunde FEL, och BRÅTT FÖRLÅTA

HAN! BETRYCKTAS HJELP och STÖD

Vård i Secler at Begråta's

HAN! vår TILFLYGT i all NÖD,

HAN! vår FAR! vårt ALT bland ALLA:

Ach FÖRSYN! hvad GRUFLIGT SLAG!

HAN! vår VÅN! har nödgats FALLA

För Ditt VISA VÅLBEHAG.

FAR

FAR DÅ VÅL! vår SKYDDS-GUD MILDA!

SVERGES FAR! och MENSKIORS VÅN!

Här i tiden från DIG skilda

Hoppas vi DIG träffa än

I det LAND där AGGETS ilar

OSKULD ej FÖRFÖLJER mer

Och med LÖMSKA MORDE-PILAR

Bane-Sår åt DYGDEN ger.

Ach ja! FÖRSYN! det var Din vilja,

At ofs ifrån vår GUSTAF skilja;

At MISSNÖGD med så DYRBAR LOTT,

FÖRRÅDARN sjelf med QVAL, och SMÅRTA

Skall Evigt SAKNA i sitt hjerta,

Så mycket ÅDEL! STORT! och GODT!

Du

Du *ÅTTLING* af så *DYRBAR STAM!*

Med *CARLARS* namn och *CARLARS HJERTA*

Som delt med oss den *GRYMMA SMÅRTA,*

At *GUSTAF* se i *DÖDENS FÄMNA*

Kom upfyll nu vår *SAKNAD ÖMA*

Och med *DIN VISHET* hjelp oss glöma

Den *GRÅNSLOLÖSA SORG* oss tår!

Kom *GUSTAF ADOLPH* ung; men *DYR*

At så *DITT Rike* framdel's *STYRA*

At vi *DIG* hålla *LIKA KÄR!*

I våra *HJERTAN* re'n du blifvit

Med *ÖMHET HYLLAD! SMORD! och KRÖNT!*

Hvad *ÅDELT! VIST! hvad MILDT! och SKÖNT!*

Har *GUSTAF* oss med *DIG* ej gifvit!!!

---

www.books2ebooks.eu